

Hvis man ved at se det endelige Resultat af Finansloven og Tillægsbevillingsloven faar den Tanke, at Staten nu absolut behøver en meget betydelig ekstraordinær Forstrækning for at dække det Tab, der er lidt, ja, saa behøver jeg jo ikke overfor denne kyndige Forsamling at paa-vise, at denne Betragtning hører ikke nogetsteds hjemme, thi her er ikke Tale om en Underbalance, som vi skal dække, men her er Tale om en Underbalance, som er dækket af de forhaandenværende Beholdninger og Indtægter. Naturligvis er der nu som altid stor Vanskelighed ved at tilvejebringe en tilstrækkelig disponibel Kassebeholdning. Selve Kassebeholdningen er stadig ikke ubetydelig. Efter foreløbig Opgørelse, men selvfølgelig for visse Posters Vedkommende kun med anslaaede og tilnærmelsesvise Tal, har man i Statsbogholderiet ment at kunne anslaa Kassebeholdningen pr. 31. Marts 1921 til ca. 304 Mill. Kr. Men jeg maa tage et udtrykkeligt Forbehold angaaende forskellige Poster i dette Tal, dels paa Grund af den abnormt store Forstrækning til Statsbanerne, dels, idet det jo er klart, at medens en Del af Tallene er sikre nok, nemlig Indlaan, Korrespondenter, Kontokuranter, Effekter og midlertidige Laan, er der andre, som selvfølgelig paa nærværende Tidspunkt ikke kan opgives med blot nogenlunde Sikkerhed, nemlig Indtægtsrestancer og Udgiftsrestancer, Beholdninger i offentlige Kasser og Mellemregninger med Institutioner, og ligeledes er Varebeholdningens Vurdering jo altid Genstand for ikke ringe Usikkerhed. Men hvis man i Øjeblikket skulde nævne et Tal, maa det være dette, idet jeg dog gentager, at det nævnes med yderste Forbehold, idet det kan forskyde sig med mange Millioner. Tager vi imidlertid de Ting indenfor denne Kassebeholdning, som man kan tage og føle paa, Indlaan og Kontokuranter, let realisable Effekter og korte Laan, ligger vi pr. 31. Marts 1921 dog inde med et Beløb af 88 Mill. Kr. godt og vel. Jeg vil ikke sige, at dette er en ideel Kassebeholdning; slet ikke, men det er dog heller ikke nogen Nødstilstand, og jeg vil gøre mit yderste for, at vi ogsaa i Fremtiden kan undgaa Optagelse af Laan, selv om det naturligvis, naar man ser Sagen rent forretningsmæssigt, i og for sig kunde være ønskeligt, at der skaffedes en større disponibel Kassebeholdning i Tider, hvor der stilles saa uhyre store Krav til Kassebeholdningen paa alle mulige Omraader, og hvor, selv om man regnskabsmæs-

sig er i Besiddelse af en virkelig ganske betydelig Kassebeholdning, kun en forholdsvis ringe Del af den er likvid. Jeg regner i Øjeblikket den fuldt likvide Del af den danske Kassebeholdning til ca. 60 Mill. Kr.

Hvad indeværende Finansaar og Fremtiden angaar, finder jeg ikke Anledning til ved denne Lejlighed at udtale synderligt mere end en Henpegning paa, hvad jeg sagde her fra denne Plads for en Maanedes Tid siden ved tredie Behandling af Finanslovsforslaget. Jeg kan ikke se andet, end at for indeværende Aar er Udsigterne ingenlunde særlig mørke. Vi gaar jo paa Finansloven ud med et Overskud paa ca. 144 Mill. Kr., som vi altsaa har til deraf at afholde de Udgifter, der kan falde paa Tillægsbevillingsloven, og da vi nu har set, i hvor høj Grad den Tillægsbevillingslov, som vi her staar overfor, bærer det ekstraordinæres Præg, og da vi ikke kan imødesee en Tillægsbevillingslov af blot tilnærmelsesvis lignende Beskaffenhed næste Aar, skulde jeg mene, at med en rimelig og forstandig Økonomi vil de 144 Mill. Kr. kunne holde, skønt jeg heller ikke, da jeg talte her ved Finanslovens 3die Behandling, lagde ringeste Skjul paa, at der jo er store Udgifter, som ikke er opførte paa Finansloven, og som nødvendigvis maa komme paa Tillægsbevillingsloven, fordi de er hjemlede ved midlertidige Love. Men det udviklede jeg nærmere den Gang, og jeg har ikke forandret mit Syn derpaa siden da. Jeg mener vedblivende, at der er Mulighed for, vi kan komme igennem med dette, men vi kan det selvfølgelig kun ved en gennemført Økonomi og navnlig ved at være opmærksomme paa alle de Lejligheder, som Prisnedgangen byder os til Besparselser i Statshusholdningen. Det er mit Haab, at næste Aars Tillægsbevillingslov ogsaa i den Henseende skal være grundforskellig fra den, der nu foreligger for dette høje Ting, deri, at medens næsten alle Forslag paa Tillægsbevillingsloven i Aar er Forhøjelsesforslag som Følge af de stigende Priser og det højere Niveau paa alle Omraader, skulde vi til næste Aar kunne møde med et meget stort Antal Ændringsforslag, der viser i nedadgaaende Retning. Administrationen maa være opmærksom paa, at fordi en Bevilling staar der, maa den ingenlunde benyttes fuldt ud, naar den er givet under helt andre Forhold end dem, der eksisterer i det Finansaar, i hvilket den skal bruges. Og gennemgaar man forskellige Poster paa Finansloven og ser, hvorledes Kalkulationen over Udgifterne er gjort, vil man se, at Kalku-